

Мирчо дири своя приятелъ.

На другия день Мирчо подрани къмъ хълма, гдето ношуваше коня. Той го не намѣри тамъ. Като огледа полето, видя го далеко подъ една круша. да събира и яде нападалитѣ подъ нея пожълтели листа. Момчето го извика високо на име. Ураганъ позна приятеля си и радостно поцвили.

Не следъ много тѣ стояха единъ до други. Коньтъ сладко ядеше даденото му парче хлѣбъ, а Мирчо бѣ прегърналъ главата му. Милваше го и го цѣлуваше по очитѣ.

После той тръгна къмъ селото. Коньтъ потегли следъ него. Когато стигнаха до едно по-високо мѣсто, момчето се хвана за гривата на Урагана, потупа го по шията и се метна на гърба му. Безъ юзда и безъ поводъ то го подкара и така влѣзоха въ село.

Селянитѣ, които го срѣщаха, не вѣрваха на очитѣ си. Нѣкои побързаха да зарадватъ дѣда Миха. Той, когато чу приятната вестъ, като че се почувствува по-добре. Напрегна всички сили и излезе на двора да види любимото си добиче.

Ураганъ, щомъ чу гласа на стопанина си зацвили радостно и отиде право при него. Мирчо, безъ да слазя отъ коня, разказа какъ се е сприятелилъ съ него и какъ леко го е хваналъ и докаралъ.

Стареца го изслуша и каза: „Който знае да се отнася добре съ животнитѣ и може да ги управлява, той ще умѣе да се отнася и съ хората. Само такъвъ човѣкъ може да задържи моя имотъ. Затова следъ смъртъта ми, ти, синко, ще бждешъ мой наследникъ!“

А жестокия слуга трѣбваше за всѣкога да напустне тоя домъ.

Хр. Спасовски.

Редакцията моли малкитѣ си четци да се запишатъ за тѣхното любимо списание „Детски светъ“.

И година пета ще струва 30 лева.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Дѣдо мразъ; 2) Изъ пустинята; 3) Бинго; 4) Земетресение; 5) Добрия другаръ; 6) Пепеляшка (продължение); 7) Предания за тютюна; 8) Приятелството на Ураганъ съ малкия Мирчо.

Редактори: Ст. Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.